

Силовий розгін Євромайдану

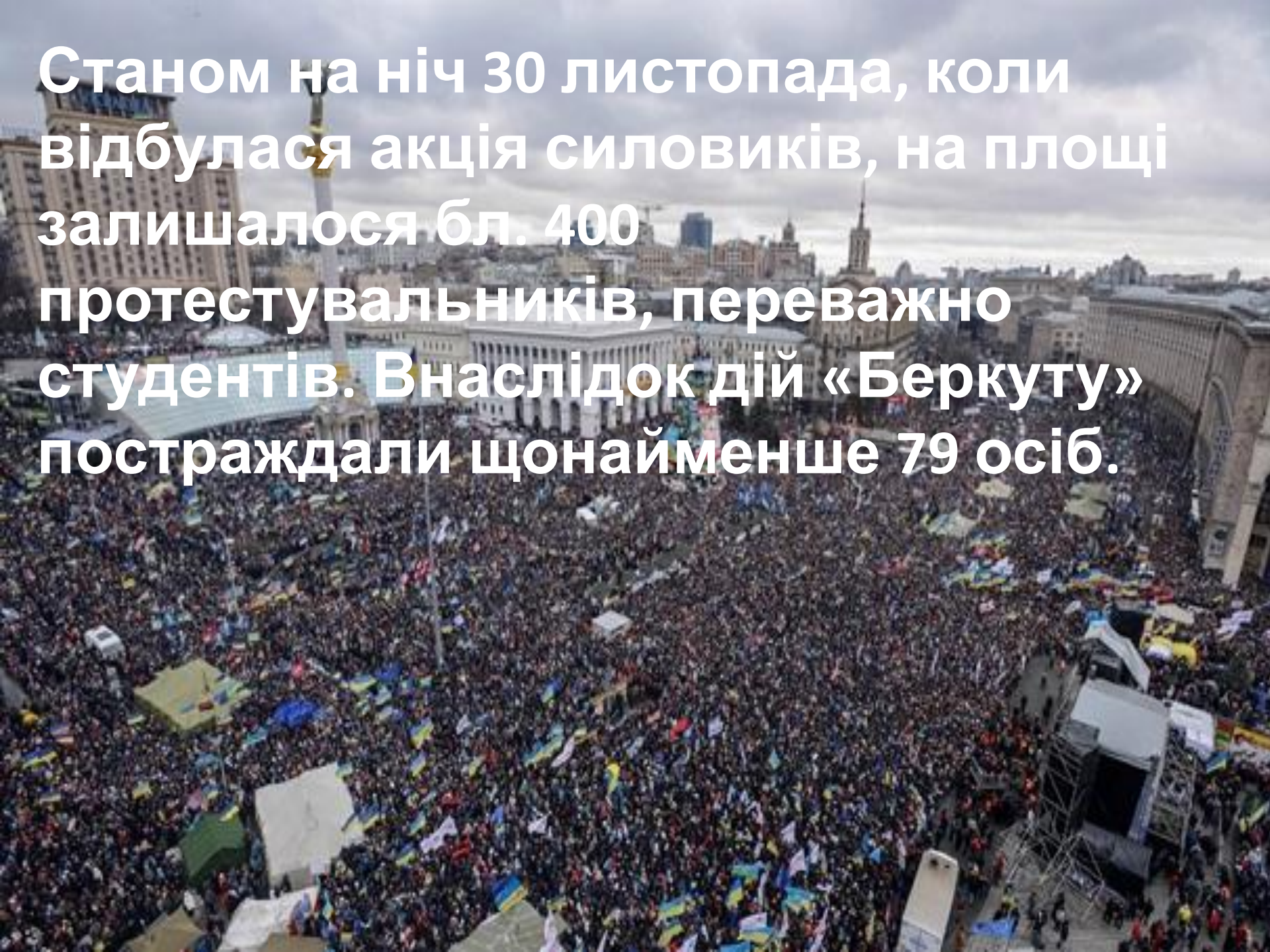
Євромайдан об'єднав усю Україну - студентів, чиновників, підприємців, пенсіонерів, які хочуть жити гідно та вільно.

Люди вийшли для зміни діючої корупційної та кримінальної системи на нову, прозору, демократичну та конкурентну систему держави. Вони боролися за майбутнє з кримінальною системою, та віддали своє життя, здоров'я та спільне майбутнє.

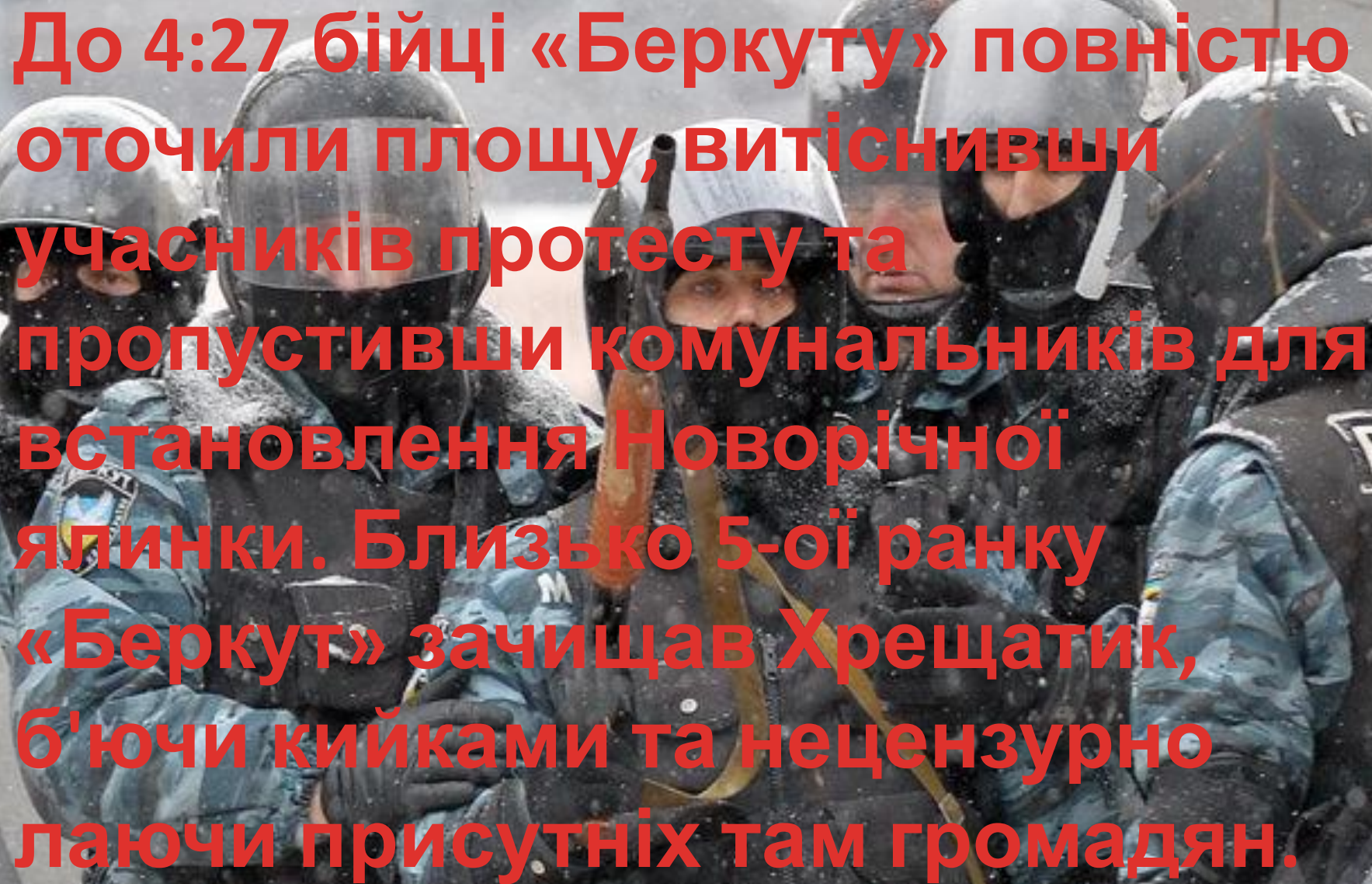

Протести розпочалися 21 листопада 2013 року як реакція на рішення Кабінету Міністрів України про призупинення процесу підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом.

Станом на ніч 30 листопада, коли відбулася акція силовиків, на площі залишалося бл. 400 протестувальників, переважно студентів. Внаслідок дій «Беркуту» постраждали щонайменше 79 осіб.

Близько 4 години ранку, коли на Майдані Незалежності залишалося до 400 протестувальників, площу оточили близько 2000 озброєних спецзасобами бійців «Беркуту» із трьох регіонів України — Автономної Республіки Крим, Луганської та Донецької областей.

До 4:27 бійці «Беркуту» повністю оточили площу, витіснивши учасників протесту та пропустивши комунальників для встановлення Новорічної ялинки. Близько 5-ої ранку «Беркут» зачищав Хрещатик, б'ючи кийками та нецензурно лаючи присутніх там громадян.

Дії силовиків засудили як
Прем'єр-міністр Микола Азаров,
так і Президент Віктор Янукович.
Останній пізно ввечері 30
листопада зняв із себе
відповідальність за нічні дії
«Беркуту».

A photograph showing two men in dark suits shaking hands. The man on the left is seen in profile, wearing glasses. The man on the right is facing him, wearing a red tie. The background is a plain, light-colored wall.

4 грудня 2013 року Прем'єр-міністр України Микола Азаров у ході зустрічі з Генеральним секретарем Ради Європи Турбйорном Ягландом заявив: на Євромайдані 30 листопада було розігнано не студентів, а провокаторів

ПОДІЯМ 30 ЛИСТОПАДА...

Білий голуб у небо піднявся
Й підхопив синьо-жовті стрічки.
Цвіт надії на площі зібрався –
Майоріли навкруг прапори.
- Хай живе наша ненька Україна!
Велич й славу співаєм тобі!
Нехай дихає вільно людина
На своїй українській землі!
Наче грім серед ясного неба
Чорні ворони з гнізд налетіли.
Крики... Зойки: «Не бийте, не треба...
Слова вільного ми лиш хотіли».
Тіло терпло, а душі горіли.
Убивали братів і сестер.

Вільну долю кати мордували.
А за що? Як же жити тепер?
Серед площі упав голуб білий
І втопився в гарячій крові:
«Україну спаси, Боже милий»,
-
Аж з-під Крут чувся голос
землі.
Застогнала заплакана мати.
І від болю здригнувсь
монастир.
Всі святії спішіть рятувати –
Вже монах вибивався із сил.
Сколихнулися дзвони
церковні.
Півстоліття вони так не били.
І тривожні слова молитовні
То кричали, то вже голосили.